

Ілияс — Он бірінші

Бірінші қателік

Jeff Pippenger

2023-10-15

Ежелгі Израилдің бастауындағы Харонның алтын бұзауға қатысты бүлігі пайғамбарлық тұрғыдан Ефремнің солтүстік патшалығындағы он тайпаның бастауындағы Еробоғамның бүлігімен сәйкеседі. Бұл қасиетті тарихтар 1863 жылғы Адвентизмнің бүлігін бейнелейді.

Әрине, 1863 жылға қатысты өзге де куәліктер бар, алайда Харон мен патша Еробоғам 1863 жылдың тарихының үстіне қабаттаса түсетін куәліктерді береді, әрі сол тарихтардың бәрі жүз қырық төрт мыңның қозғалысын — яғни протестанттық мүйізді — тек Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалықтың соңғы күндері барысында ғана емес, сынақ мерзімінің жабылуына дейін толықтай бейнелейді. Бұл тарихтар сондай-ақ алтыншы патшалықтағы республикалық мүйіздің параллель тарихын да қарастырады.

Жалпы алғанда, сенетіндер үшін Жетінші күн адвентистері шіркеуі дүниенің ақырындағы Құдайдың қалдық халқы деген ақиқат өте ауыр қабылданады. Сол сенім — біздің алғашқы қателігіміз. Лаодикея шіркеуі жексенбілік заң дағдарысы кезінде ту ретінде көтерілетін халықты білдіретініне қатысты Киелі кітапта ешқандай дәлел жоқ. Біздің алғашқы қателігіміз — осыны солай деп қарайтын жалған алғышартты қабылдау. Дүниенің ақырындағы ту — Шайтанның синагогасының мүшелері қудалап шығарғандардан тұрады.

Ол халықтар үшін бір ту көтеріп, Израилдің қуылғандарын жинайды және Яһуданың бытырап кеткендерін жердің төрт бұрышынан бір жерге топтастырады. Ишая 11:12.

Лаодикеялық адвентистер ту болуға тиіс болғандарды қуып шығарады.

Жаратқан Иенің сөзіне қалтырап-қорқатындар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар; менің есімім үшін сендерді жек көріп, қуып шыққан бауырларың: «Жаратқан Ие мадақталсын»,— деді; бірақ Ол сендердің қуаныштарың үшін көрінеді, ал олар ұятқа қалады. Ишая 66:5.

Ту болатындар Мәсіхтің «есімі» үшін аластатылады. Жеккөрушілікті туғызатын есім — Альфа мен Омега, өйткені Альфа мен Омега қағидасы Жетінші күн адвентистері шіркеуінің Киелі кітап пайғамбарлығында кімді бейнелейтінін айқын анықтайды. Он қыз туралы астарлы әңгіме адвентизмді бейнелейді.

«Матай 25-тағы он қыз туралы астарлы әңгіме де Адвентист халқтың тәжірибесін бейнелейді». «Ұлы күрес», 393.

Бұл астарлы әңгіме Адвентизмнің басында орындалды және ол ақырында тағы да дәлме-дәл орындалады.

«Мені он қыз туралы астарлы әңгімеге жиі сілтеме жасалады: олардың бесеуі дана, ал бесеуі ақымақ болды. Бұл астарлы әңгіме сөзбе-сөз орындалды және орындала береді, өйткені оның осы уақытқа арналған ерекше қолданылуы бар; әрі үшінші періштенің хабары сияқты, ол орындалып келді және уақыттың ақырына дейін осы шақтағы ақиқат болып қала береді». Review and Herald, August 19, 1890.

Оянып, өздерінде майдың жоқ екенін ұғынған ақымақ қыздар — лаодикеялықтар.

«Ақымақ қыздар бейнелейтін Шіркеудің күйі, сондай-ақ Лаодикеялық күй деп те аталады». Review and Herald, 1890 жылғы 19 тамыз.

Даналар қыздарының, сондай-ақ Филадельфия шіркеуі ретінде бейнеленетін қауымның күресі өздерін яһудиміз деп мәлімдейтін, бірақ шын мәнінде ондай емес шіркеумен болып отыр.

Міне, өздерін Яһудиміз деп айтып, бірақ олай емес, өтірік айтатын шайтан синагогасынан болғандарды Мен сенің алдыңа келтіріп, аяқтарыңның алдына тағзым еткіземін және Менің сені сүйгенімді оларға білдіремін. Аян 3:9.

Уайт қарындас бұл аятқа ұлы торығудан кейінгі ең алғашқы басылымда тоқталады.

«Сіз әулиелердің аяқтарының алдында тағзым ететіндер (Аян 3:9) ақыр соңында құтқарылады деп ойлайсыз. Мұнда мен сізбен келісе алмаймын; өйткені Құдай маған бұл топтың сенімін жариялаған Адвентистер болып, кейіннен тайып кеткенін, әрі “Құдай Ұлын өздері үшін қайтадан айқышқа шегелеп, Оны жұрт алдында масқаралағанын” көрсетті. Ал әлі келуге тиіс “сынақ сағатында”, әркімнің шынайы мінезі айқындалуы үшін, олар өздерінің мәңгілікке жоғалғанын білетін болады; сонда жан қасіретіне беріліп, олар әулиелердің аяқтарының алдына тағзым етеді». Word to the Little Flock, 12.

Ишаяның бесінші тарауында кейін Мәсіх қолданған жүзімдік туралы ән алғаш рет айтылады.

Енді мен сүйіктіме, оның жүзімдігі туралы, Өзімнің аса сүйіктім жайлы жыр айтайын. Менің аса сүйіктімнің өте құнарлы төбеде бір жүзімдігі бар еді. Ол оны қоршап, тастарын теріп алып тастады да, оған таңдаулы жүзім бұтасын отырғызды, оның ортасына мұнара тұрғызды, сондай-ақ оның ішінде жүзім сығатын орын жасады; содан кейін ол одан жүзім береді деп күтті, ал ол жабайы жүзім берді. Енді, уа, Иерусалим тұрғындары мен Яһуда адамдары, өтінемін, мен пен Менің жүзімдігімнің арасын таразылап төрелік етіңдер. Жүзімдігіме Мен істемеген тағы не істеуге болар еді? Неліктен, Мен одан жүзім береді деп күткенімде, ол жабайы жүзім берді? Ишая 5:1–4.

Мысал, мейлі ол Ескі өсиетте болсын, мейлі Жаңа өсиетте болсын, Құдайдың қауымын өздері соны өндіру үшін өсірілген жемістерді беруден бас тартқаны үшін Құдай тарапынан қабыл алынбайтыны ретінде көрсетеді. Ишаяның бесінші тарауында, мысалдың қорытындысында, жүзімдіктің жазасы айқындалады, сонымен қатар халықтарға бір туды көтеруге уәде беріледі. Жүзімдік сол ту емес екені анық.

Сондықтан Жаратқан Иенің Өз халқына қарсы қаһары тұтанды; Ол оларға қарсы қолын созып, оларды соқты. Сонда таулар дірілдеді, ал олардың өлекселері көшелердің ортасында быт-шыт болып жатты. Осыған қарамастан, Оның қаһары басылған жоқ, қайта, Оның қолы әлі де созулы тұр. Және Ол алыстағы халықтарға арнап бір туды көтереді, жердің шетінен оларға ысқырады; міне, олар тез, шапшаң келеді. Ишая 5:25, 26.

Кейін Иса бұл әнді астарлы әңгіме ретінде айтқанда, Оның қорытындысы да дәл сондай үзілді-кесілді болды.

Тағы бір астарлы әңгімені тыңдаңдар: бір үй иесі жүзімдік отырғызып, оны айналдыра қоршап, ішінде шарап сығатын орын қазып, мұнара салып, оны жүзімшілерге жалға беріп, алыс елге кетеді. Жеміс беретін уақыты жақындағанда, ол жемісін алу үшін қызметшілерін жүзімшілерге жібереді. Ал жүзімшілер оның қызметшілерін ұстап алып, біреуін сабап, біреуін өлтіріп, енді біреуін таспен ұрып өлтіреді. Тағы да ол алғашқыдан көп басқа қызметшілерді жібереді; олар да соларға дәл солай істейді. Ақырында, оларға: “Ұлымнан именер”, — деп, өз ұлын жібереді. Бірақ жүзімшілер ұлын көргенде, өзара: “Бұл — мұрагер; кәне, оны өлтіріп, мұрасын иеленіп алайық”, — дейді. Сөйтіп, оны ұстап алып, жүзімдіктің сыртына шығарып, өлтіреді. Ендеше жүзімдіктің иесі келгенде, ол әлгі жүзімшілерге не істейді? Олар Оған: “Ол сол арамзаларды аяусыз қырып, жүзімдігін жемісін өз уақытында беріп тұратын басқа жүзімшілерге жалға береді”, — дейді. Иса оларға былай дейді: “Жазбалардан ешқашан мына сөзді оқымап па едіңдер: ‘Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды; бұл — Иенің ісі, әрі ол біздің көзімізге ғажайып көрінеді’? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін беретін бір халыққа беріледі. Ал осы тасқа құлаған адам күл-талқаны шығады; ал тас кімнің үстіне құласа, оны тозаңдай етіп жаншып тастайды”. Бас діни қызметкерлер мен парызшылар Оның астарлы әңгімелерін естігенде, Өзінің олар туралы айтып тұрғанын ұқты. Матай 21:33–45.

Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі көтерілетін ту емес. Соңғы күндердегі ежелгі Израил арқылы бейнеленген жүзімдік — Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі, бірақ алғашқы өнімге лайық жеміс беретін бір халық болады; сол алғашқы өнім — жүз қырық төрт мың.

Бұлар — әйелдермен арамдалмағандар, өйткені олар — пәк жандар. Бұлар — Тоқты қайда барса да, Соның соңынан еретіндер. Бұлар — Құдай мен Тоқтыға арналған алғашқы жемістер болу үшін, адамдар арасынан сатып алынғандар. Аян 14:4.

Олар ту ретінде Үй Иесі тарапынан соңғы оракты жинауға пайдаланылатын болады. Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Мұсаның «жеті уақыт» іргетас тасын қабылдамай тастаған жүзімдік. Сол сәттен бастап бұл барған сайын қоюлана түскен қараңғылыққа үдемелі құлдырау болды. Ту «Есейдің тамыры» болады. Есейдің тамыры, яғни Дәуіт, Исаның Өз тарихындағы даукес яһудилерге ұсынған ең соңғы ақиқатын білдіреді. Бұл — ежелгі де, қазіргі де Израилдің опасыз бағбандары түсінуден бас тартатын Альфа мен Омега қағидатының нышаны.

Сол күні Есейдің тамыры халықтар үшін ту іспетті болып тұрады; басқа ұлттар соған ұмтылады, әрі оның тыныштығы даңқты болады. Ишая 11:10.

Уайт қарындас пен Джеймс Уайт 1856 жылға қарай бұл қозғалыстың Лаодикияға айналғанын анық көрсетеді; ендеше, ол қашан оның Лаодикиялықтарға арналған хабарды қабылдағанын көрсетеді? Ешқашан көрсеткен емес. Біздің алғашқы қателігіміз — Жетінші күн адвентистері шіркеуі өз тарихы барысында жеңіске жеткен шіркеу болды деген тұжырымды қабылдау. Іс жүзінде, жағдай мүлде керісінше. Егер біз сол алғашқы қате алғышартты қабылдайтын болсақ, онда біздің көзіміз керісінше үйрететін пайғамбарлық фактілерге жабылады. Мысалы, Уайт қарындас ежелгі тура мағынадағы Израилдің тарихы қазіргі рухани Израилдің тәжірибесі мен тарихын бейнелейтінін қайта-қайта анық көрсетеді. Көбіне ол ежелгі Израилді қазіргі Израил үшін үлгі ретінде атап өткенде, сол шындықты білдіретін елші Пауылдың классикалық мәлімдемесін де қатар келтіреді.

Ал осының бәрі оларға өнеге ретінде болды; әрі дүниенің ақырғы кезеңдері жеткен бізге ескерту болсын деп жазылды. 1 Қорынттықтарға 10:11.

Елші Пауыл он бірінші аятта алдыңғы он аятты қорытындылап отыр.

Сонымен қатар, бауырластар, сендердің бейхабар болғандарыңды қаламаймын: ата-бабаларымыздың бәрі бұлттың астында болды, бәрі де теңізден өтті; бәрі де бұлтта әрі теңізде Мұсаға бағышталып шомылдыру рәсімінен өтті; бәрі де бірдей рухани асты жеді; бәрі де бірдей рухани сусынды ішті, өйткені олар өздерімен бірге жүрген рухани Жартастан ішті; ал сол Жартас Мәсіх еді. Бірақ олардың көбіне Құдай разы болған жоқ, өйткені олар шөл далада қырылып қалды. Ал бұлар бізге үлгі болды, сондықтан біз де олар құмартқандай жаман нәрселерге құмартпауымыз керек. Сондай-ақ олардың кейбіреулері сияқты пұтқа табынушылар болмаңдар; өйткені жазылған: «Халық отырып, ішіп-жеді де, ойнау үшін тұрды». Азғындық та жасамайық, өйткені олардың кейбіреулері азғындық жасап, бір күнде жиырма үш мың адам қаза тапты. Мәсіхті де сынамайық, өйткені олардың кейбіреулері де Оны сынап, жыландардан қырылды. Наразылық та білдірмеңдер, өйткені олардың кейбіреулері наразылық білдіріп, жойғыштың қолынан опат болды. 1 Қорынттықтарға 10:1–10.

Пауыл да, Уайт ханым да ежелгі Израилді жеңімпаз әрі әділ халықтың үлгісі ретінде қолданбайды. Қайта, мүлде керісінше. Пауыл он бірінші аятта сол алғашқы он аяттың мазмұнын түйіндейді де, содан кейінгі аятта көзі барларға ежелгі Израил тарихы жеткізуге тиіс сабақты баяндайды.

Сондықтан өзін нық тұрмын деп ойлайтын адам құлап кетпес үшін сақ болсын. 1 Қорынттықтарға 10:12.

Ежелгі Израил Құдай шақырған, Құдай жетектеген, Құдайдың пайғамбарлықтарын орындаған, сонымен бірге әр қадам сайын Құдайға қарсы бас көтерген халықтың үлгісін береді, ақырында көк пен жердің Жаратушысын айқышқа шегеледі! Адвентистер ежелгі Израил туралы осы шындықтарды мойындауда қиналмайды, бірақ солардағы көзделген ескертудің өздерінің Лаодикеялық соқырлығын жарып өтуіне сирек жол береді. Олар Уайт

ханым шіркеуді Құдайдың көзінің қарашығындай деп сипаттайтын үзінділерді келтіруі мүмкін, және шынында да солай, бірақ Құдайдың Өз халқына деген сүйіспеншілігі олардың нақты жағдайын бүркемелемейді. Ол сүйетіндерін әшкерелеп, тәртіпке салады. Құдайдың шіркеуі қаншалықты Құдайдың көзінің қарашығындай болса да, Иса сол қарашықпен, Өз қарашығымен, қарым-қатынасын өте айқын түрде түйіндеп айтты.

Уа, Иерусалим, Иерусалим, пайғамбарларды өлтіріп, өзіңе жіберілгендерді таспен атқылайтын! Балапандарын қанатының астына жинайтын мекиендей, Мен сенің балаларыңды қаншама рет жинамақ болдым, бірақ сендер қаламадыңдар! Міне, үйлерің өздеріңе қаңырап бос қалдырылды; және шындығында сендерге айтамын: «Иеміздің атымен Келуші жарылқанған!» деп айтатын уақыт келгенге дейін Мені көрмейсіңдер. Лұқа 13:34, 35.

«Иса шынында да ақырды бастауымен бейнелей ме? Ежелгі Исраил шынымен де қазіргі Исраилді бейнелей ме?» деген сұрақтар қойылуға тиіс. Ежелгі Исраилдің бүкіл тарихы бойындағы мәселесі мынада болды: олар өздерінің тегі Құдайдың халқы екендіктерін дәлелдейді, сондықтан Құдайдың халқынан басқа ештеңе бола алмаймыз деп сенді. Сондықтан да Еремияның күндерінде олар өздерін Жаратқан Иенің ғибадатханасымыз деп жариялады.

Жаратқан Иеден Еремияға келген сөз мынау болды: «Жаратқан Иенің үйінің қақпасында тұр да, сол жерде осы сөзді жариялап айт: “Уа, Яһуданың осы қақпалардан Жаратқан Иеге тағзым ету үшін кіретін барлық жұрты, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Әскерлер Иесі, Исраилдің Құдайы, былай дейді: жолдарың мен істеріңді түзетіндер, сонда Мен сендерді осы жерде тұрғызамын. Өтірік сөздерге сенбеңдер: ‘Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы — міне, осылар’,— деп айтпаңдар”». Еремия 7:1–4.

Дәл осы адасу Жақия шомылдыру рәсімін жасаушы тарапынан да ерекше атап көрсетілді.

Олар өз күнәларын мойындап, одан Иорданда шомылдыру рәсімінен өтіп жатты. Бірақ ол шомылдыру рәсіміне келіп жатқан парызышылдар мен саддукейлердің көбін көргенде, оларға былай деді: «Уа, жыланның ұрпағы, келетін қаһардан қашып құтылуды сендерге кім ескертті? Сондықтан тәубеге лайық жемістер беріңдер. Өз іштеріңнен: “Біздің әкеміз — Ыбырайым”,— деп айтуды ойламаңдар; өйткені сендерге айтамын: Құдай осы тастардан да Ыбырайымға балалар тұрғыза алады. Балта қазірдің өзінде ағаштардың түбіне қойылған; сондықтан жақсы жеміс бермейтін әрбір ағаш кесіліп, отқа тасталады». Матай 3:6–10.

Адвентизм ішіндегі «Жаратқан Иенің ғибадатханасы — бізбіз» деген тіркеспен және өзімізді Ыбырайымның рухани «ұрпағымыз» деп санаумен бейнеленетін сол адасқан түсініктің өзі — Лаодикия соқырлығының негізгі көрінісі.

«Құдай Өз халқының алдында оларға не болу және не істеу керектігін, Өзінің әділдік заңдарына мойынсұнуы үшін, хабарлау мақсатымен хабаршылар жібереді; егер адам соларды орындаса, солар арқылы өмір сүретін болады. Олар Құдайды бәрінен жоғары

сүйіп, Оның алдында өзге құдайлары болмауы тиіс; сондай-ақ өз жақынын өздеріндей сүйіп, өздеріне қалай істелуін қаласа, оған да солай істеулері тиіс.

Құдайдың киелі заңының бірде-бір әрпі де жеңіл-желпі не құрметсіздікпен қаралуға тиіс емес. «Жаратқан Ие осылай дейді» деген сөзді бұзатындар қараңғылық әміршісінің туының астында тұрып, Өз Жаратушысы мен Өз Құтқарушысына қарсы бүлік етуде. Олар мойынсұнушыларға берілген уәделерді иемденіп, «Жаратқан Иенің ғибадатханасы, Жаратқан Иенің ғибадатханасы — біз» дейді, ал өздері Құдайдың мінез-құлқын бұрмалап көрсету арқылы, Ол оларға істемеуді бұйырған істердің нақ өзін істеу арқылы Оны масқаралайды. Олар Құдай бермеген өлшемді орнатады. Олардың үлгісі адастырады, ықпалы бұзады. Олар дүниедегі жарықтар емес, өйткені әділдіктің қағидаларын ұстанбайды.

«Адамдар Құдайдың өздеріне жіберген нұрын елемейтіндерінен артық Оған опасыздық көрсете алмайды. Мұны істейтіндер надан жұртты адастырады, өйткені олар жалған жол белгілерін орнатады. Олар таза принциптерді үнемі бұрмалап отырады....»

«Қасиетті Жазбаның сөздерінде яһуди халқына неліктен қаңырау келгені бізге анық айтылған. Оларда ұлы жарық, мол игіліктер және керемет өркендеу болды. Бірақ олар өздеріне сеніп тапсырылғанға адал болмай шықты. Олар Иеміздің жүзімдігін адал күтіп-баптамады және Оның жемісін Оған әкеліп бермеді. Олар Құдай жоқтай әрекет етті, сондықтан апат оларды басып жетті». Manuscript Releases, 14-том, 343–345.

Исраил өз тарихының бастауында Құдай тарапынан таңдап алынғандықтан, олар әрдайым Оның таңдап алған халқы болып қала береді деп сенді. Одан да сорақысы, олар өздері Оның таңдап алған халқы болғандықтан, Оны құрметтеуден бас тартқандарына қарамастан, Ол оларды құрметтейді деп те сенді. Пайғамбарлық тұрғыдан алғанда, олар ажырастырылғанға дейін Оның таңдап алған халқы болды, бірақ олар ешқашан Құдай олардың болуын қалаған халық болған емес. Таңдап алынған халықтың әділдігі олардың өздерін кім деп ойлайтынымен анықталмайды. Ежелгі Исраил Жетінші күн адвентистері шіркеуінің негізгі үлгісі болып табылады, бірақ олар дүниенің соңында бір жүз қырық төрт мыңды бейнелейді деген жалған алғышарт қабылданғанда, ежелгі Исраилдің соқырлығы көрінгендей, Лаодикияның соқырлығы да көрініс табады. Адвентизм, керісінше айқын дәлелдерге қарамастан, өзін дүниенің соңындағы Құдайдың қалдық халқы деп сенеді және солай үйретеді.

Сынақ мерзімінің аяқталуына неғұрлым жақындай түскен сайын, Лаодикея халқына арналған хабар соғұрлым салмақты әрі тура болуға тиіс. Егер сол жалған алғышарт шындық үшін ысырып тасталмаса, онда Наронның, Еробоғамның және 1863 жылдың мысалдары дәстүр мен әдет-ғұрыптың жамылғысы астында жасырылып қалады. Сынақ мерзімінің аяқталуы тым жақын, енді ол жамылғының астына әрі қарай жасырынып отыруға болмайды.

Ал сот осы: жарық дүниеге келді, бірақ адамдар өз істері жаман болғандықтан, жарықтан гөрі қараңғылықты сүйді. Өйткені жамандық істейтін әркім жарықты жек көреді әрі істері әшкереленіп қалмасын деп, жарыққа келмейді. Жохан 3:19, 20.

Адвентизмнің жолдан таюларының тарихы Құдайдың пайғамбарлық Сөзінде қадағаланып көрсетілген. Бұл — пайғамбарлық шындық. Мұның алғашқы дәлелі — ежелгі Израил. Ежелгі Израил — үздіксіз әрі күшейе түскен жолдан таюдың тарихы, алайда Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухы ежелгі Израилдің қазіргі Израилдің бейнесі екенін үйретеді. Бұл қаншалықты мұнды болса да, осы ақиқатты дәл қазіргі уақытта түсінудің маңызы ешқашан бүгінгідей зор болған емес. Иса Мәсіхтің Аянымен ашылып жатқан нәрсе — протестанттық мүйіз ретіндегі адвентизм тарихының республикалық мүйіздің тарихымен қатарлас жүретіні. Екі мүйіз де бір-біріне екінші куәлік береді, ал куәгерлердің бірін дұрыс көруден бас тарту екінші куәгердің де танылуына бір мезгілде кедергі жасайды.

Наронның, Еробоғамның және 1863 жылдың желілері қазіргі рухани Израилдің басталуын айқындайды, әрі сол арқылы олар республикалық мүйіздің басталуын да айқындайды. Үшінші періштенің хабары — аңның таңбасын қабылдаудан сақтандыратын ескерту. Әуелде жексенбілік заңды қабылдайтын да, содан кейін бүкіл дүниені де соны істеуге мәжбүрлейтін де — Америка Құрама Штаттары.

«Шетел халықтары Америка Құрама Штаттарының үлгісіне еретін болады. Ол алға бастап шықса да, дәл сол дағдарыс дүниенің барлық бөліктеріндегі біздің халқымыздың басына келеді». Testimonies, 6-том, 395.

Жексенбілік заң дағдарысымен байланысты пайғамбарлық шындықтарды Америка Құрама Штаттарының қызметінен бөліп қарауға болмайды. Аян кітабының он үшінші тарауындағы жерден шыққан аң — Ишаяның жиырма үшінші тарауына сәйкес жетпіс пайғамбарлық жыл билік жүргізетін Киелі кітап пайғамбарлығының алтыншы патшалығы. Екі мүйізі бар сол — жерден шыққан аң. Қазір сол екі мүйіздің өзара байланысына қатысты шындықтардың мөрі ашылып жатыр, бірақ бұл тек Иса Мәсіх бір нәрсенің басталуын екінші бір нәрсенің аяқталуын бейнелеу үшін қолдану арқылы Иса Мәсіхтің Аянының мөрін ашатынын түсінуді таңдағандарға ғана ашылады.

Америка Құрама Штаттары 1798 жылы Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалық ретінде бастау алды, әрі келесі алпыс бес жылдың ішінде тарих бойы бірге өтетін екі мүйіз тануға болатын бір жағдайға орналастырылды, бірақ оны тек көруге ынталы болғандар ғана тани алатын еді. Ишаяның жетінші тарауында көрсетілген алпыс бес жыл б.з.д. 742 жылы басталып, б.з.д. 677 жылы аяқталды. 1798 жылдан 1863 жылға дейін сол жылдар қайталанды. Сол алпыс бес жыл екі мүйізде де дағдарыс үдерісін айқындайды.

1863 жылға қарай Ишаяның жиырма үшінші тарауындағы пайғамбарлық «бір патшаның күндері» кезеңінің бастау дәуірі аяқталды, және осы арқылы ол «бір патшаның күндерінің» аяқталу дәуірінің пайғамбарлық межелерін белгіледі. Ишая жиырма үшінші тарауындағы рәміздік жетпістің аяқталуы алғашқы алпыс бес жыл арқылы бейнеленеді. 1863 жылдан 1989 жылғы ақыр заман уақытына дейінгі мерзім — Миллерит қозғалысынан басталып, жүз қырық төрт мыңның қозғалысымен аяқталатын Лаодикеялық Адвентистік шіркеудің кезеңі. Соңғы кезеңді түсіну үшін, біз алғашқы кезеңді түсінуіміз керек. Адвентизм мұны істей алмайды, өйткені оның бастауы Мұсаның антын теріске шығарумен таңбаланған; сол ант

Адвентизм мен Америка Құрама Штаттарының басталуы мен аяқталуын білдіретін дәл сол алпыс бес жылды айқындайды.

Осы себептен, әрі бұл аса маңызды себеп болғандықтан, осы мақала қазір Яһуда руының Арыстаны мөрінен ашып жатқан бір пайғамбарлық шындықты орнықтыруға талпынды. Ол шындық мынау: егер сіз Жетінші күн адвентистері шіркеуі әрдайым Лаодикиялық жағдайда болғанын мойындауға ықылассыз болсаңыз, онда сіз адвентизм тарихын дұрыс ажыратуға қисынды түрде қабілетсіз боласыз; ал адвентизм тарихын дұрыс ажыратпайынша, Республикалықшылдықтың мүйізін де дұрыс айқындауға қауқарсызсыз.

Өйткені егер олар Иеміз әрі Құтқарушымыз Иса Мәсіхті тану арқылы дүниенің арамдықтарынан қашып құтылғаннан кейін, қайтадан соларға шырмалып, жеңіліп қалса, онда олардың ақырғы халі бастапқы халінен де жаман болады. Себебі олар үшін әділдік жолын танымағандары, оны танып алғаннан кейін өздеріне тапсырылған қасиетті өсиеттен теріс бұрылғандарынан гөрі, артық болар еді. Бірақ олармен шынайы мақалдағыдай болды: «Ит өз құсығына қайта оралды»; және «жуылған мегежін қайтадан батпаққа аунап түсті». 2 Петір 2:20–22.